

[K. B. Andersen.]

fremhævede, at jeg var meget forbavset over, at foreningen Norden ikke var nævnt i lovforslaget. Jeg udtrykte mig ikke på den måde; jeg så netop dette forslag med de gensidige fonds som en helhed, men hvis man ville indføre nye formål, ville jeg finde, det var rimeligt, at man tog hensyn til Norden, og det forstod jeg at vi heller ikke var uenige om.

Jeg kan heller ikke helt godkende det ærede medlem fru Hanne Budtz' fremstilling, at jeg skulle have overbetonet dette med det nordiske og nævnt som noget rent underordnet, hvor pengene kom fra. Jeg brugte netop megen tid på at redegøre for, at det ikke var nogle penge, man tilfældigvis havde, men at det var en sag, der krævede en løsning, og som tidligere havde været behandlet.

Det er også mærkeligt, at det ærede medlem hr. Anders Andersen, som vist er den eneste af ordførerne i dag, der var med, sidste gang sagen var til behandling, synes at være den, som alt det materiale, der blev samlet sidst, har gjort mindst indtryk på, disse enslydende oplysninger fra forvaltningsnævnene, erhvervsorganisationerne og de forsikringskyndige, gående ud på, at det var vanskeligt, for ikke at sige umuligt at tilbagebetale disse penge. Men selvfølgelig egner sådanne sager sig bedre til, at vi ser på dem i udvalget.

Det blev sagt meget kategorisk af det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at der ikke var noget, som umuliggjorde tilbagebetalingen. Det kommer jo an på, hvad den ene føler er umuligt, og hvad den anden føler er det; jeg må tilstå, at når materialet simpelt hen ikke forefindes i en række tilfælde, må det være en omstændighed, der kan gøre tilbagebetalingen vanskelig.

Anders Andersen: Det må stadig væk forbavse os, at der findes partier her i salen, der ikke synes, det er mest rimeligt, at disse penge tilbagebetales. Jeg lagde godt mærke til, at det ærede medlem hr. Helge Larsen og det ærede medlem hr. Kristian Kristensen gik ind for tanken om tilbagebetaling, men de sluttede straks, at det var umuligt. Jeg har altså den modsatte opfattelse, og i udvalgsarbejdet, så langt vi nåede sidste gang — vi nåede nemlig ikke ret

langt, før det blev standset, men af grunde, som jeg ikke skal komme ind på her — blev det ikke erklæret, at det ville være umuligt at tilbagebetale disse penge.

Det er ikke bare en principiel stilling, vi har, det er virkelig vor mening, at disse penge rettelig må være forsikringstagernes. Det er vor opfattelse — jeg ved ikke, om man kan bruge så stærkt et udtryk — at det er en slags politisk uanstændighed, at man ikke vil tilbagebetale disse penge. Jeg håber, man i udvalgsarbejdet vil være med til virkelig at overveje en tilbagebetaling.

Det forbavtede mig også lidt, at den højtærede minister overhovedet ikke ville svare på det spørgsmål, jeg stillede i første omgang om aftalen mellem landbruget og forvaltningsnævnet. Jeg ved ikke, om den høje regering sådan uden videre kan se bort fra den slags aftaler. Jeg er fuldstændig klar over, at det pågældende protokollat måske er holdt i ret vage vendinger, men jeg er også klar over, at den opkrævning, som dengang blev foretaget, og som landbruget gik med til, forudsatte det, der er protokolleret. Hvorfor vil man slet ikke overveje det, og hvorfor har man ikke taget det i betragtning ved udarbejdelsen af det lovforslag, som foreligger her? Jeg har ligesom følelsen af, at man på dette område mener at kunne bruge pengene uden hensyn til det, som i forvejen er aftalt mellem erhvervsorganisationerne og krigsforsikringsforbundene. Jeg håber, den højtærede minister vil give det høje ting en forklaring på, hvorfor ministeriet helt ser bort fra disse forhold.

Det kan heller ikke andet end forbavse os, at de to partier, retsforbundet og de radikale, ser bort fra ejendomsretten i dette forhold. Når man tænker på, hvor stærkt retsforbundet netop stod på ejendomsretten forud for sidste valg, må det forbavse, at dette parti og ligeledes de radikale ikke vil gå ind for, at disse midler tilbagebetales.

Jeg håber som sagt, at det i det udvalgsarbejde, som nu skal foregå, må lykkes at overbevise de andre partier om, at det er muligt at tilbagebetale disse midler.

Hanne Budtz: Den højtærede minister sagde, at jeg i mit indlæg anlagde en rent juridisk betragtning. Ja, det gjorde jeg, men jeg mener også, jeg understregede, at